

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Secunda pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

lxviii

uiscitat. Et nota qr vita nostra mors quedā est. 2. Re. 19. Dm
nes morim̄. et sic aqua dilabim̄ sup terraz. Et attende qr dixit
morim̄ in pñti. nō moriem̄. qr vita pñs mors ē. vñ Seneca ad
Lucillū. quotidie morim̄. quotidie diminuit̄ aliquā pars vite nře
et Dñdinus de Ponto. Justar et hanc vitā mortis habere puta
Itē ppls ille iudeorū tūc incipit mori. qn̄ esse cōp̄it ppls. in ipso
enī sui p̄mordio peccato murmuratiois. & inq̄titudinis. et ido
latrie mortuus ē. Jere. Transgressorē ex vtero vocau te. sed tūc
mortuus ē ille populus qn̄ vitam xp̄m in ligno crucē occidit.
Deutro. 28. Erit vita tua pendens aī te. et nō credes vite tue
Itē p temptationē aliquis infirmat̄. p delectationē mori icipit
p asensum morit̄. sic puella in domo. p opationē extra defe. ē tu
mulandus. sic iuuenis mortuus efferebat filius vnicus matr̄is
sue p asuetudinē sepelit̄. p defensionē et famā iam fetet in mō
mento. xp̄ s igit̄ volens ostendere q̄ om̄em spūalē anfert lan
guorē. sanauit infirmos. liberauit icipientes mori. suscitauit iā
mortuā puellā in domo. iuuenē iam extra delatū. et Lazarū in
monumento quadriduo fetente mirabilē euocauit ad vitā. Tu
es i git̄ deus qui facis mirabilia ē.

Secunda pars. I

Ecundo cū dicit̄. dixit ḡ ihesus. tangit̄ reprehensio in
credulitatis huīs reguli. et quatuor facit. primo oīn
dit eius fides diminuta: dixit ḡ ihesus ad eū. nisi signa
na et pdigia videritis nō creditis: ex hoc inuit̄ q̄ iste
regulus iudeus erat. qr iudei signa querūt. vt dicit apls. Que
rit̄ quo vez sit istū nō credere nisi signis visis. si enī nō credidis
set nequaç̄ p filij salute supplicasset. Rñdeo qr verbū istud xp̄i
refer̄ ad oēs iudeos ḡnaliū qui nō credit̄ nisi visis signis. iste
vero iā credebat. Iz & ipse visis & auditis signis. vel p̄t dīci istū
nō credidisse. rogasse tñ p filij salute incertus aī sanari posset a
xp̄o. cundis enī remedii humanis deficientib⁹ et hoc ipsū quasi
experiēdo postulat. sic infirmo p medicos derelicto accedit̄ om̄ia.
si forte aliquod illoz̄ casu pficiat. vel hm Gre. Ille dubitaz̄
uit infide qr Iz crederet xp̄m sui pñtia sanare filiū nō tñ credebāt
q̄ corporalē absens hoc posset. vñ dicit̄ q̄ rogabat vt descendē
ret et sanaret filiū eius. vel min⁹ credidit hñs fidē. qr tactu aut̄
aliq̄ medicamine posset sanare nō aut̄ credebat id fieri posse sue
voluntatis impio vel dīci p̄t q̄ habuit fidē eū posse sanare egro
tū sed nō suscitare mortuū vñ dixit descendē prius q̄ moriat̄ R.
Nō hm Aug. signū est res p̄ter spēm q̄ sensib⁹ ingenerit aliō alio
huius ex se in notitiā faciens deuenire. pdigiu vero vt dicit Gre

Sermon

nus est signū in longū tempus dīrigens significationē. Signa
vero fecit xp̄s et pdigia. signa quidē sp̄e humilitatis in miracu-
lis diuinitatē demonstrans. Jo. 3. Rabī scimus qz a deo veni-
stī magister. nemo em̄ potest h̄c signa facere que tu fac̄. nisi fu-
erit deus cū eo. Prodigia vero fecit. qz luscitando mortues in
fine tempis se dīministravit omne genus humānū luscitaturū.
Et attende qz h̄c signa requisiuerūt iudei a xp̄o. Mat. 22. Magi-
ster volumus a te signis videre. sed licet nō credant iudei nisi
vīsi signis. tñ etiā datis signis nō crediderūt. Jo. 12. Cū tanta
signa fūisset corā eis nō credebant in eū. Sed non est v̄ez eos
credere etiā vīsis signis. eadē em̄ signa calūniati sunt dīcentes.
In beelzebup pīncipe demonioz. et itez Jo. 9. Qūo potest pec-
tator h̄c signa facere. Secundo tangit orōms instantia: dicit ad
eū regulus. dñe: quasi medicū honozat dñm appellando. Ecl-
38. Honora medicū ppter necessitatē: descendē priuīḡ moziāt fi-
lius meus: et eo mortuo rogandus erat descendere. qm̄ luscita-
re poterat mortuū qui mortale infirmitatē sanare rogabat. sed h̄
regulus iste nō cognouit. L Tercio tangit filij sanatio: Di-
cit ei h̄iesus. vade filius tuus viuit: qz em̄ infirmitas illa erat.
ad mortē. ideo sanatū dīdit viuire. quē sanauit dñs absq̄ tactu
absq̄ corpali pīntia. absq̄ verbo. sed solo mutu bñiplacite volun-
tatis. vel qz xp̄s veritas mentiri nō potest. eoipso qz dīxit eum
vivere oportuit eius sermoni rī exētia adesse necessitate intom-
umtabilis veritatis. Querit quare dñs invitatus ad domū hu-
iū reguli nō descenderit. cū tñ ad domū centurionis p̄ seruo ei-
us sonando iuerit. Mat. 8. Ad hoc rīdet Greg. Ut oñderet qz
que magis sunt apud homines in honore frequenter apud dñū
sunt abiecta. et abiecta hominibz cara sunt deo. nō sunt imita-
tores huius humilitatis. qui attemptis pauperibz domos freqū-
tant nobiliū egrotantiū. Job. 21. Certe noui cogitationes ve-
stras et sententias ñ me iniquas. dīcatis em̄ vbi est domus pīm
cipis ñ. Alia causa est. quia fides centurionis & humilitas mes-
rebatur xp̄i aduentum. quem non meruit fastus reguli. et infi-
delitas. Tertia causa est. ut infidelitatem reguli sanaret. qui nō
credebat xp̄m absentem corpore filium sanare. Quarto tangit si-
dei credulitas: Credidit homo: regulum appellat nc̄ n credente
iam vero credentem hominem appellat quia fides hominum est
quos renouat h̄m interiorē hominem. Eph. 9. Renouamini
spiritu mentis vestre. et induite nouum hominem. qui h̄m deuz
creatus est in iusticia et sanctitate veritatis: sermoni quem dixit
ei h̄iesus: Secundum glosam. Credidit Christum verbo illo

Ixxiiii

illo senasse cum dixit vade filius tuus vivit: Et ibat: qz dixie
rat illi vade. Et Nota qz ille vadit qz credit hmonibz xpi. sed qz
vadat dñ. Jo. 5. Qui verbū meuz audiit et credit ei. qz misit me
hē vitam eternam. a m iudicium non venit. sed transit a morte
in vitam. Jo. 6. Domine ad quem ibimus verba vite eterne
habes.

Tertia qz ars.

M

Erao cū dñ. Jam autē tangit interpretatio bñficii mū-
tiata. et qz tue facit pmo pñm̄ denunciatio sanitatis
Ja autē eo descendente: de chana galilee. vbi locut⁹
erat dño descendebat in capharnaū: serui occurserunt
ei a nunciauerunt ei dicentes qz filius eius vivaret: sic eū pñm̄ quū
morti reliq̄rat qz viuū n̄ spabat regire. Scđo pñm̄ exāmatio
veritatis: Interrogabat ḡ horam ab eis in qua melius hñerat
et dixerunt ei. qz heri hora septima reliquit eū febris: Attende qz
euāgelista pñs dixit filiu reguli infirmari. dsequenter infirmita-
tis addidit speciē que fuit febris. Septima vero hora pñma est
post meridiē qñ accessiones febriū dñsueuerunt feruentiores esse id
istud cōmendat miraculū. qz ipsa hora vba dñi liberat⁹ ē tñ mo-
rieti pei⁹ erat illi. Nō qz febris a feruore dñ. vñ oīs iordiata pas-
sio feruēs igne maligno febris est aīc. id de pñtoribz dñ. Impy
quasi mare feruens. hñc feruorem incendit instigator malorum
dyabolus de quo Job. 41. Feruescere faciet quasi ollam pñ-
dum mare. et ex tali feruore generant septem febres aīc pñma ē
effimera subitus vñz motus mordinate passionis qualis fuit cō-
cupiscencia David. vñsa muliere se leuāte. qual' etiaz fuit timor
petri xpm̄ negantis. Scđa est terciana que vna dic intercipit.
Isti sunt qui cū peccauerint dolent et sic hñt vñ diem peniten-
cie. qui est atricio. sed. non pueniūt ad hñm diem confessioñis. ideo
statim in idē redeūt. Tercia quartana est vbi duo dies absq; ac-
cessionē sūt. quidā em̄ post accessionē pñci duos dies pñnie as-
sumunt̄ atracionē s. et confessioñē. Sed qz iuxta sacerdotis arbi-
trium non pueniūt ad di ē tercium satisfactionis. id rursus acce-
dit peccati passio. Quarta est cotidiana. eoꝝ vñz qui absq; co-
tricōe vlla male frequētant. Sed hanc sequit̄ quinta. s. atrina
sicut febriat̄. vñsurarii. luxuriosi. inuidi. Sexta est iā generante
dñsuetudine qz p ethica intelligit. ethica em̄ dñ. qz in morē sit de-
ducta. ethis em̄ mos est. Septima est acuta qz est defensioñis iaz
dñsuet neq; die. cū quis nec erubescit. nec timet male agē. qz dñsue-
nit de salutē tal' valde timendū ē qz in tali febre medici despant
Jere. i o. pessima plaga tua. insanabil' cura tua. Itē nota qz sicut
dies tpañ fit ex motu sol'. sup tercā ita dies mēt fit ex pñcia spi-
ritus a dñ ipse em̄ ē sol intelligibilis. luens ad veritatē inflammas